

Τι φοβούνται και θέλουν Εγγυήσεις...

Οι τ/κ φοβούνται διότι γνωρίζουν και αναγνωρίζουν ότι ως μειονότητα είχαν -και τώρα επαναδιεκδικούν- υπερεξουσίες και υπερπρονόμια πέραν αυτών που η δημοκρατική λογική υπαγορεύει και ξέρουν ότι «μοιραία» κάποτε θα τα χάσουν. Θεωρούν ότι μέσω του μπαμπούλα των Εγγυήσεων θα σταματήσουν για πάντα την δημοκρατική εξέλιξη...

Του Παναγιώτη Τσαγγάρη
@tsangaris

Λένε οι Τούρκοι της Κύπρου ότι θέλουν τις τουρκικές Εγγυήσεις διότι «φοβούνται». Από τι φοβούνται όμως; Αν δεν φοβούνται την στρατιωτική «υπεροχή» μας, τι πραγματικά φοβούνται; Εμμέσως πλην σαφώς μας το απαντούν και αυτό. Φοβούνται εμάς τους Έλληνες τους Κύπρου, μην τυχόν και επιχειρήσουμε εκ νέου αυτό που έγινε στο παρελθόν.

Όμως τι έγινε στο παρελθόν;

Δεν θα υπεισέλθουμε σε λεπτομέρειες αλλά θα επικεντρωθούμε στην πειμππουσία και την ουσία (Νοέμβριο 1963): Η οποία ήταν η προσπάθεια αναθεώρησης του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας (γνωστή ιστορικά ως «τα 13 Σημεία Μακαρίου»), ένα Σύνταγμα, το οποίο καθιστούσε το κράτος δυσλειτουργικό. (Και πάλι δεν θα υπεισέλθουμε στις διάφορες εκτιμήσεις και αναλύσεις κατά πόσο έκανε ή όχι λάθος τότε ο Μακάριος, διότι δεν είναι αυτή η ουσία).

Η ουσία λοιπόν είναι πως η μια Κοινότητα, η Ελληνική, θεώρησε ότι το Σύνταγμα έπρεπε να αναθεωρηθεί και η άλλη Κοινότητα, η Τουρκική, έκρινε πως δεν θα έπρεπε να αναθεωρηθεί, διότι εκτιμούσε ότι μέσω της προτεινόμενης Αναθεώρησης χάνονταν τα υπερπρονόμια και υπερεξουσίες που της παραχωρούνταν από το Σύνταγμα του 1960 και η Κυπριακή Δημοκρατία θα μετατρέπονταν σε ένα Κράτος στο οποίο θα αντιμετώπιζονταν ως μειονότητα. (Αν η Τουρκική Κοινότητα το εξέλαβε αυτό ως αφορμή για να αρχίσουν τα προβοκάτσια και μετέπειτα οι συγκρούσεις και πάλιν ολίγη σημασία έχει).

Σημασία και ουσία έχουν δυο σημεία:

1. Ότι το Σύνταγμα του 1960 ΔΕΝ αντιμετώπιζε τους Τούρκους ως μειονότητα αλλά ως ΙΣΗ Κοινότητα με αυτή των Ελλήνων της Κύπρου και το Σύνταγμα μας παραχωρούσε στην Τουρκική Κοινότητα πανίσχυρες Συνταγματικές Εξουσίες, πέραν των όσων δηλαδή η τότε αλλά και η σημερινή δημοκρατική λογική υπαγορεύει.

2. Ότι μέσω των Τουρκικών Εγγυήσεων, η Τουρκική Κοινότητα της Κύπρου ένιωθε προστατευμένη και διασφαλισμένη ότι η Ελληνική Κοινότητα της Κύπρου δεν θα επιχειρούσε ποτέ (και αν επιχειρούσε υπήρχε η ασφαλιστική δικλίδα για αποτροπή της) την εφαρμογή της δημοκρατικής λογικής, η οποία «μοιραία» (κατ' εκείνους) αργά ή γρήγορα θα ερχόταν και το γνώριζαν.

Τα συμπεράσματα λοιπόν ποια είναι;

Το πρώτο συμπέρασμα είναι πως οι Τούρκοι της Κύπρου στην πραγματικότητα ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ και ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ότι το Σύνταγμα του 1960 τους εκχωρεί υπερπρονόμια και υπερεξουσίες που υπό κανονικές δημοκρατικές συνθήκες δεν θα είχαν.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι πως όταν γνωρίζεις και αναγνωρίζεις ότι κατέχεις προνόμια και εξουσίες που δεν σου αναλογούν και την ίδια ώρα θες να τα διατηρήσεις, είναι λογικό να επιζητάς και να ζητάς μια «ασπίδα προστασίας», ότι αυτά τα προνόμια και οι εξουσίες δεν θα χαθούν ποτέ στο μέλλον.

Το τρίτο συμπέρασμα είναι η απάντηση στο ερώτημα «μα γιατί να χαθούν στο μέλλον;» Και η απάντηση είναι πως η φυσιολογική εξέλιξη ενός δημοκρατικού πολιτεύματος δεν είναι η ρατσιστική απόδοση προνομίων και εξουσιών σε μια

μερίδα ανθρώπων αλλά η απόλαυση των ίσων προνομίων και εξουσιών μεταξύ όλων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως φύλου, θρησκείας και εθνικής καταγωγής (για παράδειγμα στις ΗΠΑ αρχικά δίδονταν ειδικά προνόμια σε έγχρωμους πολίτες ως μέτρο εξάλειψης του ρατσισμού, αλλά πλέον σήμερα επειδή ακριβώς η κοινωνία εξελίχθηκε αρκετά καταργήθηκαν. Επίσης, παλαιότερα λέγαμε ότι η ποσόστωση σε διάφορες θέσεις υπέρ των Γυναικών ήταν μια δίκαιη «δημοκρατική παρέκκλιση», αλλά σήμερα μπορεί και να θεωρείται έως και υποτιμητική διάκριση για τις ίδιες τις γυναίκες. Και αυτά μην τα εκλάβετε ως «μικρά και λεπτομέρειες». Η δημοκρατία και η κοινωνία από μόνη της διορθώνει και μικρά και μεγάλα. Και Νομοθεσίες και Συντάγματα).

Τα τρία πιο πάνω και τα γνωρίζουν και τα αναγνωρίζουν τόσο οι Τούρκοι της Κύπρου όσο και η Αγκυρα. Και επειδή τα γνωρίζουν και τα αναγνωρίζουν, θεωρούν ότι οι Τουρκικές Εγγυήσεις θα διασφαλίζουν εσάει τα υπερπρονόμια και τις υπερεξουσίες, ανεξαρτήτως της «Δημοκρατικής Λογικής».

Και ακριβώς περί αυτού πρόκειται. Ο Μουσταφά Ακκιντζί και οι Τ/κ θα πρέπει να αντιληφθούν πως κανένα υπερπρονόμιο και υπερεξουσία που δίδεται χαριστικά δεν μπορεί να διατηρηθεί εσάει. Στην εξέλιξη του χρόνου όλα αυτά θα διορθωθούν. Το γνωρίζουν αλλά δεν προσπαθούν και δεν θέλουν να συμβιβαστούν με αυτό. Ούτε οι Εγγυήσεις, ούτε τα Συντάγματα μπορούν να αποτρέψουν την φυσιολογική εξέλιξη της Δημοκρατίας.

Ενόςω δεν προσπαθούν να συμβιβαστούν με αυτό, θα είναι δύσκολο έως και αδύνατο η εξεύρεση λύσης και άλλο τόσο πιο δύσκολη η βιωσιμότητα της λύσης...